

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 356/08-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. decembra 2008 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka vo veci návrhu Z. K., zastúpenej advokátom JUDr. J. S., K., na preskúmanie uznesenia Obecného zastupiteľstva obce H. č. 9/2008 z 29. marca 2008 vydaného v konaní podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Obecného zastupiteľstva obce H. č. 9/2008 z 29. marca 2008 vydané v konaní podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. z r u š u j e .

Odôvodnenie :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 24. apríla 2008 doručený návrh Z. K. (ďalej len „navrhovateľka“), ktorým sa domáha preskúmania uznesenia Obecného zastupiteľstva obce H. (ďalej len „zastupiteľstvo“) č. 9/2008 z 29. marca 2008 „vo veci konfliktu záujmov podľa zák. č. 357/2004 Z. z.“, ktorým jej „uložili pokutu a povinnosti“.

Z návrhu okrem iného vyplýva, že navrhovateľka, ktorá vykonáva funkciu starostky obce H., považuje *«... celý postup, konanie a závery, ako aj samotné „rozhodovanie“... za úplne zmätočne, právne nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (nie sú uvedené v texte žiadne dôvody) ako aj pre rozpor s platnou právnou úpravou - ide o formu činnosti obecného zastupiteľstva označenú uznesenie a nie rozhodnutie.*

Taktiež postup a spôsob zvolania rokovania obecného zastupiteľstva a jeho „konanie a postupy“ sú v rozpore s platnou právnou úpravou...

Obecné zastupiteľstvo umožní verejnému funkcionárovi, proti ktorému sa vedie konanie (starostovi obce), aby sa vyjadril k podnetu; ak je to potrebné, vykoná ďalšie dokazovanie.

V tomto prípade som nemala možnosť sa k veci vyjadriť a zaujať stanovisko, pretože ani dodnes nie je zrejmé, akého porušenia som sa konkrétne dopustila - aj text uznesenia (rozhodnutia) je len opisáním, právnej úpravy.

V konečnom dôsledku to ani z časových dôvodov nebolo možné pretože sa tak stalo na „rokovaní“ dňa 29. 03. 2008.

Aj v tom treba vidieť porušenie platnej právnej úpravy s nemožnosťou preskúmavania pre nedostatok dôvodov...

Odhladnuc od všetkého zhora uvedeného mám za to, že text je absolútne nezrozumiteľný, nekonkrétny a nepreskúmateľný. Nie je jasné, za čo konkrétne som postihovaná, čo bolo v rozpore s platnou právnou úpravou, čoho som sa dopustila...

Poukazujem na ustálenú judikatúru Európskeho súdu, ktorý vo viacerých veciach

konštatoval, že zrozumiteľnosť a preskúmateľnosť nielen pre orgán ale aj pre adresáta je nevyhnutnou podmienkou správnosti a zákonnosti tohto ktorého rozhodnutia. K tomu ešte možno doplniť ustálený postup v prípade uloženia sankcie, kde judikatúra vyžaduje opísanie skutku vo výrokovej časti rozhodnutia.

V tomto zmysle je uznesenie - rozhodnutie úplne právne zmätočné a vadné.»

Na tomto základe sa navrhovateľka domáha, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie.

Z obsahu k sťažnosti priloženého uznesenia zastupiteľstva č. 9/2008 z 29. marca 2008 vyplýva, že zastupiteľstvo na mimoriadnom zasadnutí najskôr schválilo „*návrh na pokračovanie konania podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z... voči starostke obce... a na rozhodnutie vo veci a uloženie pokuty a zanechanie činnosti odporujúcej tomuto zákonu*“ a v bode 2.A prijalo rozhodnutie s výrokom, „... *v ktorom sa uvádza aj povinnosť bezodkladne zanechať takúto činnosť a ukladá starostke obce..., za toto konanie pokutu vo výške a povinnosť*

a) v sume zodpovedajúcej dvanásťnásobku mesačného platu verejného funkcionára, za porušenie povinnosti podľa čl. 4 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., ktorú je povinná uhradiť do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia na účet obce H.

b) zanechať činnosť, ktorej výkon je nezlučiteľný s výkonom verejnej funkcie podľa tohto ÚZ, tzn. obchodný a nájomný styk s obcou a do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia skončiť alebo urobiť zákonom ustanovený právny úkon smerujúci k jej skončeniu a oznámiť to orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

c) v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, za porušenie povinnosti podľa čl. 7 ÚZ ktorú je povinná uhradiť do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia na účet obce H.“.

Predmetné uznesenie (rozhodnutie) zastupiteľstva bolo zdôvodnené tým, že „*starostka obce... porušila ustanovenie čl. 4 ods. 1, a čl. 4 ods. 2 písm. c2 a písm. c5), a čl. 5 ods. 1, a čl. 7 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 úst. tohto ÚZ.*

Pri výkone svojej funkcie ako verejný funkcionár uprednostnila osobný záujem pred verejným záujmom, a ako verejný funkcionár pri výkone svojej funkcie sa nezdržala všetkého, čo je v rozpore s týmto ÚZ a využila svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri jej výkone alebo v súvislosti s jej výkonom na získavanie výhod vo svoj prospech a sprostredkúvala pre seba obchodný styk s obcou a rozpočtovou organizáciou alebo príspevkovou organizáciou zriadenou obcou a tým sa dostala do zmluvného a finančného styku sama so sebou. V tomto konaní sa preukázalo, že funkcionár nespĺnil a porušil povinnosti alebo obmedzenia ustanovené týmto ÚZ alebo zákonom a vykonáva činnosť, ktorá je nezlučiteľná s výkonom verejnej funkcie podľa tohto ÚZ...“.

Ústavný súd návrh navrhovateľky predbežne prerokoval a uznesením č. k. I. ÚS 356/08-14 z 30. októbra 2008 ho prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí návrhu na ďalšie konanie si ústavný súd vyžiadal vyjadrenie zastupiteľstva k návrhu, ktoré mu bolo doručené 21. novembra 2008. Vo vyjadrení sa okrem iného uvádza:

„... dňa 02. 02. 2008 - OZ preukázateľne umožnilo starostke, proti ktorej sa vedie konanie, aby sa vyjadrila k podnetu; a keďže sa nevyjadrila bolo potrebné, vykonať ďalšie dokazovanie. Starostke teda bola oboznámená... Oznámenie... nepodala starostka obce komisii obecného zastupiteľstva. Nikomu zo zúčastnených nie je známe, že by podala alebo inak oboznámila týchto poslancov so svojou zákonnou povinnosťou. V zmysle Čl. 4 ÚZ je starosta povinný pri výkone svojej funkcie presadzovať a chrániť verejný záujem. Pri výkone svojej funkcie verejný funkcionár nesmie uprednostniť osobný záujem pred verejným záujmom.

(2) Verejný funkcionár sa musí pri výkone svojej funkcie zdržať všetkého, čo môže byť v rozpore s týmto ústavným zákonom. Na tento účel verejný funkcionár nesmie a) využívať svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri jej výkone alebo v súvislosti s jej výkonom na získavanie výhod vo svoj prospech, v prospech jemu blízkych osôb, nájomný vzťah sama so sebou = obchod a pohostinstvo

c) sprostredkúvať pre seba, blízku osobu, obchodný styk so 2. obcou = účet na orgán obce 5. rozpočtovou organizáciou alebo príspevkovou organizáciou zriadenou obcou = účet

na MS a ZŠ. Nájomné zmluvy, obchodný styk s obcou aj s jeho organizáciami napr. MŠ a ZŠ kde podnikateľ na jednej strane a štatutár starosta je jedna a tá istá osoba...

Z horeuvedených dôvodov sme ako poslanci presvedčení, že sú splnené zákonné podmienky na to, aby Ústavný súd... vo svojom rozhodnutí toto konanie OZ H. voči starostke Z. K. potvrdil.“

Ústavný súd zaslal vyjadrenie zastupiteľstva na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska právneho zástupcovi navrhovateľky. Navrhovateľka sa podaním z 1. decembra 2008 (doručeným ústavnému súdu 5. decembra 2008) vyjadrila k vyjadreniu zastupiteľstva, ktoré odmietla.

II.

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. o) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“) sa tento ústavný zákon sa vzťahuje aj na funkcie starostov obcí.

Podľa čl. 3 ods. 1, 3 a 4 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1... Osobný záujem na účely tohto zákona je taký záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech verejnému funkcionárovi alebo jemu blízkym osobám. Rozpor záujmov na účely tohto zákona je skutočnosť, keď verejný funkcionár pri výkone svojej funkcie uprednostní osobný záujem pred verejným záujmom.

Podľa čl. 4 ods. 1 a 2 písm. c) bodu 2 a 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je povinný pri výkone svojej funkcie presadzovať a chrániť verejný záujem. Pri výkone svojej funkcie verejný funkcionár nesmie uprednostniť osobný záujem pred verejným záujmom. Verejný funkcionár sa musí pri výkone svojej funkcie zdržať všetkého, čo môže byť v rozpore s týmto ústavným zákonom. Na tento účel verejný funkcionár nesmie... sprostredkovať pre seba, blízku osobu, pre inú fyzickú osobu alebo

právnickú osobu okrem prípadu, ak to pre verejného funkcionára vyplýva z výkonu jeho verejnej funkcie, obchodný styk s... obcou... rozpočtovou organizáciou alebo príspevkovou organizáciou zriadenou obcou...

Podľa čl. 5 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár nesmie vykonávať funkcie, zamestnania a činnosti, ktoré sú nezlučiteľné s funkciou verejného funkcionára podľa Ústavy Slovenskej republiky a zákonov.

Podľa čl. 7 ods. 1, 2 a 5 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok... K písomnému oznámeniu podľa odseku 1 verejný funkcionár priloží najneskôr do 30. apríla potvrdenie o podanom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzických osôb alebo iný doklad vydávaný na daňové účely potvrdzujúci sumu príjmov, ktoré verejný funkcionár získal za predchádzajúci kalendárny rok... Oznámenie podľa odseku 1 podáva starosta obce komisii obecného zastupiteľstva. Členom tejto komisie môže byť iba poslanec obecného zastupiteľstva. Ak sú v obecnom zastupiteľstve zástupcovia politických strán a politických hnutí alebo nezávislí poslanci, komisia je zložená z jedného zástupcu každej politickej strany alebo politického hnutia a jedného zástupcu nezávislých poslancov. Komisia musí mať aspoň troch členov; ak sa tento počet nedosiahne týmto spôsobom, doplní sa počet členov komisie o zástupcu politickej strany alebo politického hnutia s najvyšším počtom poslancov...

Podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vykonáva obecné zastupiteľstvo, ak ide o verejných funkcionárov uvedených v čl. 2 ods. 1 písm. o) a p), t. j. aj vtedy, ak ide o starostu obce.

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu orgán, ktorý uskutočňuje konanie podľa odseku 1, začne konanie z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol

neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo...

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 9 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa rozhodnutím podľa odseku 6 vysloví, že verejný funkcionár vykonáva funkciu, zamestnanie alebo činnosť, ktorá je nezlučiteľná s výkonom verejnej funkcie podľa Ústavy Slovenskej republiky, tohto ústavného zákona alebo zákonov, súčasťou rozhodnutia je aj povinnosť bezodkladne zanechať takú funkciu, zamestnanie alebo činnosť.

Podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) a e) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pokuta sa ukladá v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, ak ide o porušenie povinnosti podať oznámenie podľa čl. 7 v lehote ustanovenej v čl. 7... v sume zodpovedajúcej dvanásťnásobku mesačného platu verejného funkcionára, ak verejný funkcionár poruší povinnosti podľa čl. 4.

Podľa čl. 9 ods. 13 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu rozhodnutie obsahuje osobné údaje verejného funkcionára v rozsahu titul, meno, priezvisko, adresa trvalého bydliska a funkcia.

Podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu proti rozhodnutiu orgánu podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) až d) môže dotknutý verejný funkcionár do 15 dní od doručenia rozhodnutia, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie alebo ktorým bola uložená pokuta, podať návrh na preskúmanie rozhodnutia na Ústavný súd

Slovenskej republiky. Podanie návrhu má odkladný účinok. Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takého rozhodnutia pred Ústavným súdom Slovenskej republiky upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Citované ustanovenia čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu zakladajú právomoc ústavného súdu rozhodnúť o návrhu navrhovateľky na preskúmanie napadnutého uznesenia zastupiteľstva.

Podrobnosti o konaní v zmysle štvrtej vety citovaného čl. 10 ods. 3 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu upravuje zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v ustanoveniach § 73a a § 73b.

Podľa § 73a ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“). O podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1.

Podľa § 73b zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ods. 1).

O návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí (ods. 2).

Ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom, rozhodnutie orgánu svojim uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší (ods. 3).

Rozhodnutie ústavného súdu je konečné (ods. 4).

III.

Navrhovateľka vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia zastupiteľstva spochybňuje «... celý postup, konanie a závery, ako aj samotné „rozhodovanie“», ktoré považuje „za úplne zmätočne, právne nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (nie sú uvedené v texte žiadne dôvody)“. V tomto ohľade ďalej uviedla, že „... ani dodnes nie je zrejmé, akého porušenia som sa konkrétne dopustila - aj text uznesenia (rozhodnutia) je len opísaním právnej úpravy... Odhliadnuc od všetkého... uvedeného mám za to, že text je absolútne nezrozumiteľný, nekonkrétny a nepreskúmateľný. Nie je jasné, za čo konkrétne som postihovaná, čo bolo v rozpore s platnou právnou úpravou, čoho som sa dopustila...“.

Z ustanovenia § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení s čl. 10 ods. 3 štvrtou vetou ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že predmetom konania o preskúmaní rozhodnutia vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, v rámci ktorého ústavný súd plní funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu obecného zastupiteľstva, je iba posúdenie konania verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Tomu zodpovedá aj zákonná úprava rozhodovania ústavného súdu v tomto konaní; ak senát ústavného súdu po preskúmaní namietaného rozhodnutia výboru zistí, že konanie verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, tak ho zruší, a naopak, ak po jeho preskúmaní dospeje k záveru, že konanie verejného funkcionára bolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, tak ho potvrdí.

Navrhovateľka ako verejná funkcionárka vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu zastupiteľstva vydanému v konaní podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu v okolnostiach daného prípadu namieta predovšetkým procesné pochybenie v postupe zastupiteľstva spočívajúce v zmätočnosti vydaného rozhodnutia. Tejto zmätočnosti

zodpovedá podľa názoru ústavného súdu predovšetkým nesprávna interpretácia a aplikácia už citovaných čl. 9 ods. 6, 10 a 13 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, t. j. nedostatok formy rozhodnutia, ale tiež nedostatočne zistený skutkový stav, ako aj celková nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Ústavný súd musí mať na zreteli, že pri svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, koncepciu a interpretáciu právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu a pri riešení konkrétnych prípadov nesmie opomínať, že prijaté riešenie musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti. V konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 1/07 už ústavný súd zdôraznil, že z jeho postavenia ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti [čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)] musí pri uplatňovaní svojej právomoci brať zreteľ aj na dodržiavanie procesných zásad zaručujúcich právo na spravodlivý proces garantované čl. 46 a nasl. ústavy, a preto aj v okolnostiach prípadu navrhovateľky s prihliadnutím na zistené skutočnosti a svoju funkciu vyplývajúcu mu z čl. 124 ústavy dospel k názoru, že je daný dôvod na to, aby sa zaoberal a zahrnul do predmetu svojho skúmania v danej veci aj výhrady navrhovateľky smerujúce voči nedostatkom formy vydaného (napádaného) rozhodnutia a procesnému postupu zastupiteľstva v konaní v danej veci.

Zhrnúc uvedené možno uzavrieť, že ústavný súd v konaní (o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov) nemôže posúdiť, či sa dotknutý verejný funkcionár (v danom prípade navrhovateľka) dopustil konania, ktoré je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, bez toho, aby najskôr posúdil, či je preskúmateľné (čo sa týka formy) samotné rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci (v danom prípade zastupiteľstva).

Zákonom ustanovená povinnosť orgánov verejnej moci dbať na splnenie zákonných náležitosti tak samotného výroku rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenia (vrátane zistenia skutkového stavu a jeho hodnotenia v dostatočnom rozsahu) predstavuje nielen jednu zo základných podmienok pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, ale je tiež jedným zo základných znakov ústavne ustanoveného postupu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a ochrany práv.

Preto nedostatky formy rozhodnutia alebo povrchnosť odôvodnenia je v rozpore s ústavnými princípmi právneho a demokratického štátu.

Vychádzajúc z výroku (o čom a ako rozhodol) i odôvodnenia (prečo tak rozhodol) namietaného rozhodnutia dospel ústavný súd k záveru, že rozhodnutie zastupiteľstva z 29. marca 2008 (uvedené v časti I. odôvodnenia) je nielen nepreskúmateľné, ale tiež nevykonateľné (čo sa týka jeho výroku) a neobsahuje ani skutkové dôvody, pre ktoré bolo uložené.

Napriek dikcii čl. 9 ods. 10 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu „*pokuta sa ukladá v sume...*“ v samotnom rozhodnutí pokuta uložená navrhovateľke nebola určená v konkrétnej čiastke, ale iba tak, že „*... ukladá... pokutu vo výške... v sume zodpovedajúcej dvanásťnásobku mesačného platu verejného funkcionára...*“ a „*v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára...*“.

Výrok rozhodnutia (o čom a ako rozhodol) tvorí jeho jadro, a preto musí byť zásadne presný a konkrétny. Musí teda presne určovať práva a povinnosti účastníkov konania (v danom prípade stanovenú povinnosť pre navrhovateľku). K uvedenému ústavný súd už iba dodáva, že v minulosti posudzoval celý rad konaní podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, kde príslušný orgán verejnej moci v samotnom výroku rozhodnutia nesprávne (na rozdiel od tohto prípadu) iba „prepočítal“ konkrétnu sumu (výšku) pokuty určenú násobkom mesačného platu verejného funkcionára, a to v súvislosti s nedôsledným interpretovaním čl. 9 ods. 15 a 16 citovaného ústavného zákona, a v dôsledku toho došlo zo strany ústavného súdu k zrušeniu takýchto rozhodnutí.

Ak preto namietané rozhodnutie zastupiteľstva neobsahovalo konkrétnu výšku pokuty, ktorá bola uložená navrhovateľke, bolo toto rozhodnutie nepreskúmateľné a ústavný súd ho musel zrušiť už len na základe tohto dôvodu.

K podobným záverom ústavný súd dospel aj v súvislosti s požiadavkou čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu „*... rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom*

sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie...“, keďže zastupiteľstvo sa ňou v rozhodnutí z 29. marca 2008 dôsledne neriadilo. Podľa názoru ústavného súdu namietané rozhodnutie z 29. marca 2008 (ako také) prima facie nespĺňa predpoklady decízneho aktu orgánu verejnej moci.

Zastupiteľstvo v namietanom rozhodnutí k tomu, čo bolo dôvodom na uloženie pokuty navrhovateľke a uloženie jej ďalšej povinnosti, odcitovalo príslušné články ústavného zákona a uviedlo, že „... *Pri výkone svojej funkcie ako verejný funkcionár (navrhovateľka, pozn.) uprednostnila osobný záujem pred verejným záujmom, a ako verejný funkcionár pri výkone svojej funkcie sa nezdržala všetkého, čo je v rozpore s týmto ÚZ a využila svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri jej výkone alebo v súvislosti s jej výkonom na získavanie výhod vo svoj prospech a sprostredkúvala pre seba obchodný styk s obcou a rozpočtovou organizáciou alebo príspevkovou organizáciou zriadenou obcou a tým sa dostala do zmluvného a finančného styku sama so sebou...*“.

Zhodne s navrhovateľkou, aj pre ústavný súd bolo namietané rozhodnutie nedostatočne skutkovo vymedzené a nevyplýva z neho, čo konkrétne (za čo jej bola uložená pokuta) zastupiteľstvo navrhovateľke vytýka, a to napriek uvedenému, že „... *sprostredkúvala pre seba obchodný styk s obcou a rozpočtovou organizáciou alebo príspevkovou organizáciou zriadenou obcou a tým sa dostala do zmluvného a finančného styku sama so sebou*“. Skutkové vymedzenie vytýkaného porušenia musí byť v rozhodnutí uvedené natoľko dostatočne a presne, aby ho nebolo možné dodatočne zamieňať za dôvod iný, ktorý v čase rozhodovania nebol v hre. Zároveň potom platí, že dodatočné (do)vysvetlenie skutočného dôvodu je právne bezvýznamné.

Keďže skutkové zistenia zastupiteľstva nie sú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nijako konkretizované, a nie je ani dostatočne zrejmé, z akých dôkazov a v akej ich hodnotiacej väzbe bol ustálený skutkový stav veci, z ktorého zastupiteľstvo

pri rozhodovaní v danej veci vychádzalo, treba podľa názoru ústavného súdu považovať napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné.

V neposlednom rade zastupiteľstvo v namietanom rozhodnutí z 29. marca 2008 neuviedlo „... *osobné údaje verejného funkcionára v rozsahu titul, meno, priezvisko, adresa trvalého bydliska a funkcia*“ tak, ako je to uvedené v čl. 9 ods. 13 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Ústavou garantované základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ústavy premietnuté pri ochrane práva do ustanoveného postupu vymedzeného podľa povahy veci príslušným procesným poriadkom (a v okolnostiach daného prípadu upravených v čl. 9 ústavného zákona) je svojou povahou i významom základným predpokladom spravodlivého procesu. Preto zároveň predstavuje aj základnú podmienku zákonného a ústavne konformného rozhodnutia.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že v danom konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov neboli vo vzťahu k navrhovateľke dodržané princípy spravodlivého procesu tým, že zastupiteľstvo neuviedlo konkrétnu výšku uloženej pokuty, a svoje závery oprel o nedostatočne zistený skutkový stav. Vzhľadom na to je potrebné napadnuté rozhodnutie považovať za rozporné s týmito ústavnými princípmi a ako také aj za arbitrárne.

Pretože ústavný súd je oprávnený iba potvrdiť alebo zrušiť rozhodnutie zastupiteľstva z 29. marca 2008 (§ 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde), na základe už uvedeného zrušil toto rozhodnutie, pričom zároveň platí, že toto rozhodnutie je konečné (§ 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde).

O trovách konania ústavný súd nerozhodoval, pretože si ich náhradu účastníci tohto konania neuplatnili.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia potrebné rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2008